

Č. j.: 2R 29/03 – Hr

V Brně dne 17. září 2003

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 19.5.2003 Petrem Kaczynskim, podnikajícím pod obchodním jménem Petr Kaczynski – INREX, s místem podnikání Palackého 1847/9, 735 06 Karviná – Nové Město, právně zast. na základě plné moci ze dne 10.4.2003 advokátem JUDr. Jaromírem Richterm, se sídlem AK Svatováclavská 31, 733 01 Karviná – Fryštát, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 30.4.2003 č. j. VZ S 12/03-152/1544/03-Kr ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Nemocnice s poliklinikou Karviná – Ráj, se sídlem Vydmuchov 399, 734 12 Karviná – Ráj, zast. ředitelem MUDr. Jiřím Michalíkem, při zadání veřejné zakázky na „zajištění zdravotnického a osobního ochranného prádla a jeho pravidelné praní, popřípadě chemické čištění, žehlení, udržování a výměna pro potřeby Nemocnice s poliklinikou Karviná-Ráj“ formou obchodní veřejné soutěže podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., uveřejněním dne 9.1.2002 v Obchodním věstníku č. 2/02 pod zn. 140755-2/02,

m ě n í m

podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona, výrokovou část napadeného rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. VZ S 12/03-152/1544/03-Kr ze dne 30.4.2003 takto:

Zadavatel závažně porušil ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., když vyloučil uchazeče Petra Kaczynskeho, podnikajícího pod obchodním jménem Petr Kaczynski – INREX, s místem podnikání bydlištěm Palackého 1847/9, 735 06 Karviná – Nové Město, z další účasti v obchodní veřejné soutěži.

Zadavateli se ukládá podle ustanovením § 60 písm. b) zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb.,

zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb., provést nápravu tohoto závažného porušení zákona tím, že zruší své rozhodnutí ze dne 4.12.2002 o vyloučení uchazeče Petra Kaczynského, podnikajícího pod obchodním jménem Petr Kaczynski – INREX, s místem podnikání bydlištěm Palackého 1847/9, 735 06 Karviná – Nové Město z další účasti v soutěži a zařadí jmenovaného uchazeče zpět do soutěže.

O d ů v o d n ě n í

Nemocnice s poliklinikou Karviná – Ráj, se sídlem Vydmuchov 399, 734 12 Karviná – Ráj, zast. ředitelem MUDr. Jiřím Michalíkem (dále jen „zadavatel“), vyhlásil dne 9.1.2002 uveřejněním v Obchodním věstníku č. 2/02 pod zn. 140755-2/02 veřejnou zakázku na „zajištění zdravotnického a osobního ochranného prádla a jeho pravidelné praní, popřípadě chemické čištění, žehlení, udržování a výměna pro potřeby Nemocnice s poliklinikou Karviná – Ráj“ formou obchodní veřejné soutěže podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon“).

V soutěžní lhůtě obdržel zadavatel nabídky celkem od dvou uchazečů, z nichž uchazeče Petra Kaczynského, podnikajícího pod obchodním jménem Petr Kaczynski – INREX, bydlištěm Palackého 1847/9, 735 06 Karviná – Nové Město, ve správním řízení zast. na základě plné moci ze dne 10.4.2003 advokátem JUDr. Jaromírem Richterem, se sídlem AK Svatováclavská 31, 733 01 Karviná – Fryštát (dále jen „navrhovatel“) dne 12.3.2002 vyzval v souladu s ustanovením § 36 odst. 1 zákona ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, které tento předložil v zákonem stanovené lhůtě. Komise pro posouzení a hodnocení nabídek neshledala toto zdůvodnění jako objektivně prokázané a zadavatel dne 8.4.2002 navrhovatele vyloučil z další účasti v soutěži. Proti uvedenému rozhodnutí podal navrhovatel námitky, kterým zadavatel dne 3.5.2002 nevyhověl a navrhovatel proto podal dne 15.5.2002 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele. Na základě tohoto návrhu vydal Úřad dne 13.8.2002 rozhodnutí č. j. VZ/S103/02-151/3076/02-Hm, kterým zadavateli uložil zrušit rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze dne 8.4.2002 s odůvodněním, že navrhovateli nebyla dána úplná možnost jeho nabídkovou cenu zdůvodnit. Rozhodnutí Úřadu nabylo právní moci dne 3.9.2002.

V souladu s rozhodnutím Úřadu zadavatel dne 27.9.2002 zaslal navrhovateli žádost o zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, které mu navrhovatel dne 3.10.2002 poskytl. Dne 15.10.2002 požádal zadavatel navrhovatele o doplňující údaje, které přesně specifikoval. Poskytnutí těchto údajů však již navrhovatel dne 4.11.2002 odmítl s konstatováním, že žádné zákonné ustanovení neopravňuje zadavatele požadovat dodatečné údaje a komise pro posouzení a hodnocení nabídek měla podle názoru navrhovatele již 3.10.2002 rozhodnout, zda zdůvodnění je objektivní či nikoliv, neboť zadavatel nemůže donekonečna protahovat zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny. Navrhovatel dále uvádí, že se cítí znevýhodněn vůči ostatním uchazečům, jelikož jsou po něm požadovány údaje, které ostatní uchazeči ve svých nabídkách uvádět nemuseli a současně dovozuje, že již zadání bylo provedeno nedostatečně, když je nutno dodatečně požadovat údaje, které měly být požadovány přímo v zadání. Zadavatel vzal odmítnutí doplnění údajů na vědomí a rozhodnutím ze dne 4.12.2002 rozhodl o vyloučení navrhovatele, když důvody mimořádně nízké nabídkové ceny navrhovatele neshledal za objektivně prokázané.

Proti uvedenému rozhodnutí zadavatele o svém vyloučení podal navrhovatel dne 3.1.2003 námitky, kterým zadavatel rozhodnutím ze dne 9.1.2003 nevyhověl a současně poučil navrhovatele o možnosti podání návrhu na přezkoumání rozhodnutí zadavatele (dále jen „návrh“) k Úřadu. Rozhodnutí zadavatele obdržel navrhovatel dne 28.1.2003, svého práva využil a návrh k Úřadu podal dne 4.2.2003. Tímto dnem bylo zahájeno správní řízení, ve kterém jako účastníky označil Úřad zadavatele a navrhovatele.

Ve svém návrhu navrhovatel nesouhlasí s názorem zadavatele, že jeho nabídková cena nebyla dostatečně zdůvodněna, když uvádí, že tato cena je „doložena podrobnou kalkulací nákladů, ze které je zřejmé, že uchazeč nabídl cenu obsahující všechny náklady uchazeče a přiměřený zisk“. Díky dosavadní činnosti je podle svého tvrzení navrhovatel plně obeznámen s provozem zadavatele a jeho nabídková cena je srovnatelná s doposud používanými cenami, přičemž tvrzení zadavatele, že předmět veřejné zakázky je proti dosavadnímu rozsahu poskytovaných služeb jiný, označuje navrhovatel za účelové a uvádí, že „činnosti požadované zadavatelem jako předmět veřejné zakázky jsou úzce související s dosavadními službami“. Navrhovatel připouští, že „zákon v psané formě postupem zadavatele nemusel být porušen, ale zcela jistě byly porušeny zásady a smysl celého zákona“. Na podporu svého tvrzení navrhovatel také uvádí, že zadavatel byl s jeho dosavadními službami spokojen, o čemž podle jeho názoru svědčí pozitivní hodnocení v zadavatelem vydaném referenčním listě. V závěru návrhu navrhovatel výkladem ustanovení § 36 odst. 1 zákona dovozuje, že toto ustanovení o mimořádně nízké nabídkové ceně nelze použít v případě, jsou-li podány pouze dvě nabídky.

Zadavatel ve svém vyjádření ze dne 7.2.2003 k návrhu uvádí, že oproti službám, které mu navrhovatel doposud poskytoval, se v předmětu této veřejné zakázky jedná o podstatnou změnu a to nikoliv pouze o opravy a půjčování prádla, ale o komplexní servis, který zahrnuje sběr znečištěného prádla přímo na jednotlivých odděleních na pracovištích v Karviné a Orlové, jeho praní, případně chemické čištění, opravy a rozvoz čistého prádla zpět až na jednotlivá oddělení. Tyto práce (kromě samotného praní prádla) si zadavatel doposud zajišťoval sám a má tedy podle svého vyjádření přesný přehled jaké požadavky a náklady jsou s tím spojeny. Z ekonomické situace navrhovatele tak, jak vyplývá z jím předložených výkazů, proto zadavatel dovozuje, že za jím předloženou nabídkovou cenu není navrhovatel schopen zakázku řádně splnit.

Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 30.4.2003 rozhodnutí č. j. VZ S 12/03-152/1544/03-Kr, kterým návrh zamítl s konstatováním, že rozhodnutím zadavatele ze dne 4.12.2002 o vyloučení navrhovatele nedošlo k porušení zákona.

V odůvodnění svého rozhodnutí se Úřad neztotožňuje s tvrzením navrhovatele, že předmět veřejné zakázky je proti dosavadnímu rozsahu navrhovatelem poskytovaných služeb (praní prádla) stejný a je pouze rozšířen o opravy a půjčování. V této souvislosti odkazuje na vymezení předmětu veřejné zakázky, obsažené v článku 1. písm. b) podmínek soutěže. Úřad dále konstatuje, že navrhovatelem nabídnutá cena 14,70 Kč za 1 kg prádla se nápadně blíží cenám, za které v dané lokalitě provádějí praní prádla (včetně dopravy) jiné subjekty a i ceně, za kterou navrhovatel dosud prováděl praní pro zadavatele. V těchto cenám však nejsou zahrnuty i ostatní služby, požadované zadavatelem jako součást předmětu veřejné zakázky. Úřad vyslovuje domněnku, že tyto ostatní služby nejsou nulovou položkou, proto musí být v ceně zohledněny a Úřadu se tedy jeví jako nepravděpodobné, aby za cenu, která spíše odpovídá pouze praní prádla, vykonával navrhovatel i další činnosti požadované v podmínkách soutěže. K výkladu navrhovatele, podle kterého ustanovení § 36 zákona nelze

použit v případě podání pouze dvou nabídek, Úřad konstatuje, že z hlediska principu ochrany zadavatele před neseriózními nabídkami s tímto výkladem nelze souhlasit, neboť i v takovém případě může být podána nabídka „nereálná“.

Proti uvedenému rozhodnutí podal navrhovatel dne 19.5.2003 rozklad, v jehož úvodu namítá rozpor s ustanovením § 2h odst. 1 zákona, neboť zadání veřejné zakázky je podle jeho názoru nejednoznačné, když v sobě fakticky zahrnuje tři na sobě nezávislé služby, a to „praní prádla, žehlení a udržování“, „chemické čištění, žehlení a udržování“ a „výměna prádla pro NsP“. Neurčitost shledává navrhovatel především ve formulaci čl. 1 písm. b) podmínek soutěže „bude po opotřebení postupně nahrazeno prádlo, s nímž hospodaří zadavatel, za prádlo, které je zajištěno na náklady zadavatele“, kde je podle názoru navrhovatele lhůta pro výměnu prádla vymezena zcela neurčitě. Dále tvrzení zadavatele, že se v případě navrhovatele jedná o mimořádně nízkou nabídkovou cenu, nevychází podle názoru navrhovatele z jím předložené listinné dokumentace, ale jedná se pouze o účelový postup směřující ke zvýhodňování druhého z uchazečů. Pokud zadavatel považoval navrhovatelem předložené podklady za nevěrohodné, měl tuto nevěrohodnost konkretizovat, což podle názoru navrhovatele neučinil a stejně tak Úřad na tento stav žádným způsobem nereagoval, ale naopak jednostranně nahradil odborný znalecký rozbor úvahou a vlastní domněnkou o pravděpodobnosti nákladů. Tímto byla podle názoru navrhovatele porušena zásada materiální pravdy ve správním řízení podle ustanovení § 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb. (dále jen „správní řád“). Navrhovatel dále uvádí, že ve své nabídce navrhl cenu za praní prádla včetně komplexního servisu a cenu za budoucí vyměňování prádla včetně komplexního servisu, přičemž Úřad tuto druhou cenu nahradil svým vlastním výpočtem, pro který jako základ vzal údaje poskytnuté zadavatelem a z něj pak dovodil nepravděpodobnost nabídky. V této souvislosti navrhovatel považuje postup Úřadu za zvýhodňování zadavatele jako jednoho z účastníků správního řízení, když jím vyčíslené náklady Úřad zcela zpochybňuje, kdežto s náklady vyčíslenými zadavatelem se bez prověření plně ztotožňuje. Navrhovatel dále argumentuje, že reálnost jeho nabídkové ceny je podložena i potvrzeními dvou místně oddělených pracovišť, zabezpečujících praní prádla, které vykazují obdobnou nákladovost. K výkladu Úřadu, že smyslem ustanovení § 36 zákona je ochrana zadavatele před nereálnými nabídkami navrhovatel konstatuje, že tato ochrana je garantovaná již ustanovením § 40 odst. 2 zákona a podle názoru navrhovatele není nutno ji povyšovat v tomto případě nad smysl zákona. V závěru rozkladu pak zadavatel upozorňuje, že v současné době již pro zadavatele vykonává služby, které jsou předmětem soutěže druhý z uchazečů, což v navrhovateli budí obavy z upřednostňování druhého uchazeče.

Ve svém vyjádření ze dne 28.5.2003 označuje zadavatel podaný rozklad za zmatečný, neboť má směřovat proti rozhodnutí o vyloučení uchazeče z předmětné soutěže, avšak jeho podstatná část je věnována způsobu zadání veřejné zakázky, což nebylo předmětem napadeného rozhodnutí. Navrhovatel zpochybňuje jednoznačnost tohoto zadání, avšak z jím podané nabídky podle názoru zadavatele vyplývá, že zadání porozuměl a nejednoznačnost účelově napadá až teprve v ostatních podáních. Současně podle názoru zadavatele nabízí srovnání své nabídkové ceny s cenami jiných firem, které však poskytují pouze praní prádla, nikoliv komplexní servis. Zadavatel se také vyjadřuje k ekonomické situaci navrhovatele, která podle jeho názoru není dobrá, přičemž své závěry označuje za fakta a nikoliv ničím nepodložená tvrzení, když cituje z navrhovatelem předaných podkladů. V této souvislosti vypočítává náklady, které by v případě přidělení veřejné zakázky musel navrhovatel vynaložit na pořízení vlastního prádla, logistiky apod. a dovozuje, že na tyto případné budoucí náklady navrhovatel nemá dostatečný kapitál. Zadavatel dále zpochybňuje navrhovatelem v rozkladu

uvedená tvrzení o počtu zaměstnanců, kteří pro zadavatele komplexní servis (kromě praní prádla) doposud na obou předemtných pracovištích zajišťovali a o technických opatřeních, které navrhovatel realizoval za účelem snížení nákladů. Zadavatel má za to, že tak nízká nabídková cena navrhovatele je při jeho ekonomické situaci hrozbou pro zadavatele, a protože v rozkladu neshledává žádná fakta, která by mohla mít vliv na změnu napadeného rozhodnutí, navrhuje, aby toto bylo potvrzeno.

V rámci doplnění rozkladu doručil navrhovatel Úřadu dne 11.7.2003 kopii článku z Hospodářských novin ze dne 17.6.2003, ve kterém se mimo jiné uvádí: „Komerční prádelny se na trhu podbízejí s cenami kolem deseti korun na kilo. Konkurence je velmi ostrá,“ potvrdil vedoucí provozu Nemocnice Karlovy Vary Petr Polomis. Karlovarská nemocniční prádelna pere za asi 15 – 16 korun na kilo. „V tom je ale zahrnuta také neproduktivní práce, kterou komerční prádelna nedělá. Například třídění, sběr, opravy prádla,“ doplnil Polomis. Jinak by karlovarští zdravotníci dosáhli ceny asi 10-12 korun na kilo prádla.“

K doplnění rozkladu se dne 29.8.2003 vyjádřil zadavatel a uvedl, že při posuzování šetřené veřejné zakázky se musí vycházet z cen obvyklých v místě plnění a nikoliv z cen, které jsou sjednávány v Karlových Varech. Zdůraznil, že v předemtném článku je publikován názor jednotlivce a nejde o fakty podložený rozbor cen. Zadavatel dále podotýká, že předmětem jím zadávané veřejné zakázky není jen praní prádla, ale kompletní servis včetně půjčování prádla uchazeče a poskytováním takové služby se článek vůbec nezabývá. Z toho důvodu považuje zadavatel článek za nepoužitelný pro řízení o rozkladu.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. VZ S 12/03-152/1544/03-Kr ze dne 30.4.2003 návrh navrhovatele zamítl s konstatováním, že rozhodnutím o jeho vyloučení nedošlo k porušení zákona, nerozhodl správně a v souladu se zákonem.

Navrhovatel ve své nabídce v souladu s požadavkem zadavatele obsaženým v bodě 5 podmínek soutěže uvedl cenu za 1 kg prádla zajišťovaného uchazečem a 1 kg prádla, se kterým hospodaří zadavatel. Tyto ceny jsou uvedeny v dodatku č. 2 návrhu smlouvy, kde v dokumentu označeném jako „Ceník služeb pro NSP – Karviná a pracoviště Orlová, prádlo v majetku FA – Petr Kaczynski – INREX“ je cena za 1 kg vyčíslena částkou 27,47 Kč včetně DPH a v dokumentu označeném jako „Ceník služeb pro NSP – Karviná, prádlo v majetku NSP Karviná“ částkou 14,70 Kč včetně DPH za 1 kg.

Úřad však v napadeném rozhodnutí považoval nabídkovou cenu 27,47 Kč včetně DPH za nabídkovou cenu pouze pro pracoviště Orlová, a tedy nikoliv jako nabídkovou cenu pro obě pracoviště zadavatele v případě, že prádlo je v majetku navrhovatele. Následně proto v rámci vlastní správní úvahy prováděl „kontrolní součet“ částky 13,60 Kč, za kterou navrhovatel pro zadavatele prováděl praní prádla v době před vyhlášení obchodní veřejné soutěže, a částky 14,55 Kč, kterou vyčísлил zadavatel jako výši nákladů na ostatní činnosti spojené s prádlem (mimo praní prádla), jež mu vznikly na 1 kg prádla v roce 2002. Takto Úřad dospěl k částce 28,15 Kč, kterou zřejmě považoval za reálnou cenu, za kterou je možno pořídit předmětné veřejné zakázky a po srovnání této částky a nabídkové ceny uchazeče 14,70

Kč za praní prádla v majetku zadavatele pak nabídkovou cenu uchazeče považoval za nepravděpodobnou, a tedy mimořádně nízkou ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1 zákona.

S výše popsaným postupem Úřadu nelze souhlasit. Navrhovatel ve své nabídce zcela v souladu s požadavkem zadavatele uvedl dvě nabídkové ceny za dvě varianty služby, kterou zadavatel poptával, tedy za variantu, kdy předmětné prádlo je v majetku zadavatele a variantu, kdy toto prádlo je v majetku zhotovitele. Stejným způsobem ostatně svou nabídku zpracoval i druhý ze zúčastněných uchazečů. Z prostého faktu, že navrhovatelem nabídnutá cena za vyprání 1 kg prádla je nižší, než nabídková cena konkurenční nabídky ještě nelze automaticky vyvozovat, že nižší nabídková cena je mimořádně nízkou nabídkovou cenou ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1 zákona. Zadavatel má přesto ze zákona právo tuto cenu za mimořádně nízkou považovat a v souladu s posledně citovaným ustanovením zákona navrhovatele vyzvat k jejímu písemnému zdůvodnění, což také zadavatel učinil dne 12.3.2002, resp. 27.9.2002.

Jak jsem z předložené dokumentace zjistil, navrhovatel na základě obou výzev zadavatele učinil písemné zdůvodnění své nabídkové ceny, přičemž zdůvodnění nabídkové ceny ze dne 3.10.2002 obsahuje mimo jiné konkrétní údaje o nákladech na praní prádla v roce 2001 a 2002, a také podrobnou kalkulaci ceny 1 kg prádla s nímž hospodaří zadavatel a 1 kg prádla zajištěného uchazečem. Zadavatel přesto toto zdůvodnění nepovažoval za objektivní a uchazeče vyloučil z další účasti v soutěži podle ustanovení § 36 odst. 3 zákona.

Podle rozsudku Vrchního soudu v Olomouci (dále jen „VS v Olomouci“) č. j. 2A 9/2000 ze dne 1.2.2001 Úřad „musí bezpečně zjistit, zda skutečně cena nabízená ... je cenou mimořádně nízkou ve smyslu § 36 zákona“ a při odůvodňování svého rozhodnutí má vycházet z kritérií, „která snesou přísná měřítká objektivit“. VS v Olomouci také v této souvislosti poznamenává, že institut mimořádně nízké nabídkové ceny je „tzv. neurčitý právní pojem, při jehož interpretaci se vlastní uvážení správního orgánu musí zaměřit na konkrétní skutkovou podstatu a její vyhodnocení“.

V souladu s citovaným rozsudkem VS v Olomouci jsem nabídkovou cenu navrhovatele 14,70 Kč za 1 kg prádla posoudil jako reálnou, tj. takovou, za kterou lze zhotovit předmět veřejné zakázky, tedy poskytovat praní prádla, se kterým hospodaří zadavatel a služby s tím spojené. Ve svém názoru jsem především přihlédl ke skutečnosti, že téměř totožné služby navrhovatel zadavateli poskytoval v době před vyhlášením veřejné zakázky za cenu 13,60 Kč a zadavatel s těmito službami nevyjádřil nespokojenost. V nárůstu ceny se projevuje pouze rozšíření servisu poskytovaného navrhovatelem zadavateli také o sběr prádla, jeho opravy a následný rozvoz a navýšení považuji v tomto smyslu za adekvátní. Za relevantní považuji v této souvislosti i potvrzení dvou provozoven, které předložil navrhovatel v rámci zdůvodnění nabídkové ceny ze dne 3.10.2002, ze kterých vyplývá, že služby zahrnující svoz prádla, jeho praní, žehlení a následný rozvoz, jsou tyto provozovny schopny poskytnout za ceny srovnatelné i nižší než je nabídková cena uchazeče. Uvedenou objektivní skutečnost ilustruje mimo jiné i znění novinového článku, který navrhovatel předložil Úřadu jako doplnění svého rozkladu.

Pro úplnost dodávám, že reálnost druhé nabídkové ceny navrhovatele 27,47 Kč za praní prádla, které bude pořízeno na náklady navrhovatele, Úřad v napadeném rozhodnutí žádným způsobem nepochybnuje a dokonce svým „kontrolním součtem“, kterým dospívá k částce 28,15 Kč tuto cenu nepřímo potvrzuje.

Vzhledem k výše uvedenému jsem tedy dospěl k závěru, že nabídkovou cenu navrhovatele nelze označit za mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1 zákona, navrhovatel objektivním způsobem prokázal reálnost této své nabídkové ceny a tedy zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když navrhovatele vyloučil podle ustanovení § 36 odst. 3 zákona z další účasti v soutěži.

K argumentaci zadavatele, která je obsažena v jeho vyjádření k podanému rozkladu ze dne 28.5.2003, že nabídková cena navrhovatele je mimořádně nízkou vzhledem k nepříznivé ekonomické situaci, ve které se navrhovatel nacházel ke dni zdůvodnění nabídkové ceny ze dne 3.10.2002 uvádím, že ekonomická situace navrhovatele, ve které se nachází téměř osm měsíců po podání nabídky, není pro posouzení jeho mimořádně nízké nabídkové ceny relevantní. Úřad se při posuzování této ceny zabýval pouze otázkou, zda je reálně možné, aby navrhovatel poskytoval zadavateli předmětné služby za tuto cenu. Pokud chtěl zadavatel při posuzování a hodnocení nabídek zohlednit i celkovou ekonomickou situaci jednotlivých uchazečů, měl toto stanovit např. jako jedno z kritérií hodnocení nabídek, což neučinil.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí změnit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Nemocnice s poliklinikou Karviná – Ráj, se sídlem Vydmuchov 399, 734 12 Karviná, zast. MUDr. Jiřím Michalíkem,
2. JUDr. Jaromír Richter, se sídlem AK Svatováclavská 31, 733 01 Karviná – Fryštát,
3. spis.